

spory mezi skupinami zaměstnanců o zápisy do seznamů voličských, na něž by se ustanovení § 25 vl. nař. nehodilo, či zdali snad § 19 zákona a § 25 vl. nař. jako norma speciální platí *ratione materiae* pro všelike spory voleb se týkající.

Dlužno-li však dle toho, co svrchu bylo vyloženo, ustanovení § 25 vl. nař. uznati za platné, pak ovšem není vady řízení v tom, že úřad nezjišťoval, zda skutečně zaměstnanci, o něž jde, podléhají pensijní povinnosti (námitka sub 4), neboť zjišťování onoho nebylo třeba, když předem bylo jisto, že zařazení oněch zaměstnanců do voličských seznamů na výsledek volby vlivu nemělo.

Za to však nař. rozhodnutí, jež zrušilo volby, ačkoliv vycházelo z nesporného předpokladu, že vada v řízení správním vytýkaná vlivu na výsledek voleb neměla, odporuje ustanovení § 25 vl. nař. a bylo je tedy zrušiti jako nezákonné.

Č. 2056.

Živnostenské právo (výčapnická licencie na Slovensku): O žiadosti za licenciu výčapnickú rozhoduje na Slovensku v prvej stolici finančné riaditeľstvo a nie generálne finančné riaditeľstvo pre Slovensko.

(Nález zo dňa 7. marca 1923 č. 3890.)

V e c: Vdova Eleonora G. v M. proti generálnemu finančnému riaditeľstvu v Bratislave stran licencie výčapnickej.

V ý r o k: Sťažnosť odmieta sa ako neprípustná.

D ô v o d y: Sť-lka predostrela dňa 4. novembra 1909 finančnému riaditeľstvu žiadosť o udelenia licencie na výčap liehovin v obci M. v dome čp. —.

Finančné riaditeľstvo v Nitre rozhodnutím z 23-ho mája 1922 uvedomilo žiadateľku, že žiadaná licencia neobmedzeného výčapu liehovin bola pri revisi licencií prepustená inému žiadateľovi, a zároveň zrušilo dosavadnú licenciu sť-lke vypožičanú a nariadilo, aby licenčný poplatok bo! zotretý od 26-ho januára 1922.

O sťažnosti napadajúcej rozhodnutie gen. fin. riaditeľstva uvažoval nss takto:

Sťažnosť namietá, že gen. fin. riaditeľstvo, rozhodujúc pod č. 10.273/XIV o žiadosti sť-lčinej za licenciu, prestúpilo medze svojej pôsobnosti, nakoľko rozhodovať o žiadostiach tohoto druhu prináleží príslušnému finančnému riaditeľstvu.

Odvoláva sa tedy sťažnosť na predpis § 7, odst. 1 zák. čl. XXV ex 1899, ktorý dľa § 3 nar. ministra pre Slov. zo dňa 11-ho augusta 1919 č. 6810 praes. uverejneného pod č. 131 Úrad. Novin ex 1919, nebol pozmenený — dľa ktorého skutočne v I. inštancii o licenci rozhoduje finančné riaditeľstvo.

Bola by tedy výtka nekompetentnosti gen. fin. riaditeľstva opodstatnená, keby ovšem o žiadosti sť-lčinej bol rozhodoval v I. inštancii úrad žal. a nie fin. riaditeľstvo v Nitre, lenže námietka sťažnosti nie je v súhlase s obsahom správnych spisov nss-u predložených.

Ako zo spisov a zo sťažnosti pripojeného a strane doručeného vyhotovenia výroku úradu patrno, rozhodlo o žiadosti sťažnej, aby jej udelená bola v dome čp. — v obci M. neobmedzená licencia výčapu liehovín — fin. riaditeľstvo v Nitre rozhodnutím z 23-ho mája 1922 a nie ako sťažnosť mylne predpokladá gen. fin. riaditeľstvo v Bratislave.

Kedže ale rozhodlo fin. riaditeľstvo a nie gen. fin. riaditeľstvo — ide o rozhodnutie príslušného úradu a je sťažnosť napadajúca rozhodnutí gen. fin. riaditeľstva, ktoré vo veci vôbec nerozhodlo — bezpredmetnú a tedy neprípustnú.

Č. 2057.

Pozemková reforma. — Policajné právo trestné (Slovensko): O súpisovej povinnosti dľa nar. č. 61/1920.

(Nález zo dňa 7. marca 1923 č. 3891.)

V e c: Malvina S. v S. proti županu Turčianskej župy stran priestupku súpisovej povinnosti.

V ý r o k: Sťažnosť zamietá sa ako neopodstatnená.

D ô v o d y: Rozsudkom z 18-ho mája 1922 hlavný služný okresu turč. sv. martinského uznal Malvinu S. vinnou z priestupku dľa § 9 nar. č. 61 z r. 1920, ktorý spáchala tým, že súpis majetku v predpísanej lehote nepredostrela a odsúdil ju k pokute peňažitej 5.000 K, ktorú pre prípad, že by ju nebolo možno dohnať — premenil na 90 denní zatvorenie a to z dôvodu, že obžalovaná soznala trestný skutok.

Keď županský úrad dotazom u štpú zistil, že sťažka až 6-ho marca 1922 vyhovelá súpisovej povinnosti a že 8. decembra 1921 predložila iba odpis dotazníka, ktorý nemožno považovať za súpis dľa nariadenia vlády č. 61 ex 1920 — župan turčianskej župy rozsudkom z 25-ho septembra 1922 odvolanie sťažky odmietnul a potvrdil rozsudok I. stupňoví, lebo sťažka súpisovej povinnosti až 6-ho marca 1922 vyhovelá, ačkoľvek bola s vyhrazením trestného opatrenia dňa 8. novembra 1921 vyzvať, aby predostrela súpis do 15. decembra 1921 — a súpis mal sa stať na predpísanom tlačive, ktoré ale sťažka až 25. februára 1922 vyzdvihla.

O sťažnosti napadajúcej tento rozsudok ako nezákonný uvažoval nss takto:

Dľa § 1 nar. vlády z 9-ho januára 1920 č. 61 Sb. stanovená je súpisová povinnosť ohľadne zabraného majetku a v § 5 t. nar. je určené, do kedy treba súpisovej povinnosti urobiť zadosť — § 7 opravňuje štpú, aby vo výmínečných prípadoch lehotu k súpisu stanovenú predĺžil.

Zároveň nariaďuje § 6 cit. nar., že súpis sa skladá 1. z jedného obalového archu dľa vzoru prílohy A nariadeniu pripojeného, 2. z dvoch exemplárov soznamu knižných vložek dľa vzoru prílohy B/1 a B/2, 3. z dvoch pozemnostných archov štátnym berným úradom potvrzených, 4. z troch exemplárov dľa vzoru C a D, 5. z troch exemplárov dľa vzoru E a F, 6. z jedného opisu soznamu majetku nemovitého.